

תת"ע (חדרה) 7955-06-23 - מדינת ישראל נ' מסעד גרבאן

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 7955-06-23 מדינת ישראל נ' גרבאן
תיק חיצוני: 90522610287

לפני כבוד השופטת סיגל דבורי

מאשימה
נגד מדינת ישראל

נאשמים
מסעד גרבאן

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 05.03.2024 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי ציות לאור אדום, מיום 18.11.2021, מכח הסבה שבוצעה על שמו מטעם חברת י.ג.ל בריכות שחייה. על המבקש הוטל עונש של פסילה מותנית וקנס כספי.

3. לטענת המבקש הוא לא קיבל מעולם זימון לדין וכי החתימה המתנוססת ע"ג אישור המסירה הסרוק לנט המשפט אינה חתימתו. עוד נטען כי פנה למשטרת ישראל להגשת תלונה בגין זיוף חתימתו ובהמשך לרשות הדואר, עקב הפנייה לעשות כן מטעם המשטרה. נטענה טענת חפות.

4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור מסירה כדין וכי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין.

5. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

6. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט,

על פי בקשת הנדון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה **בהסכמת התובע**. בקשה זו הוגשה בחלוף מספר חודשים (27.05.2024) מעת מתן פסק הדין ובהעדר הסכמת תובע. טעם דיוני זה שומט את הקרקע לביטול פסק הדין.

7. מן ההיבט המהותי: על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו **רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018)** (להלן: "עניין סאלם")).

8. מאישור המסירה הסרוק לנט המשפט עולה כי המבקש זומן לדין באמצעות מסירה "לידי הנמען הרשום". אישור המסירה מולא כנדרש לרבות ציון שם המוסר (עלי רחיל), מועד המסירה 24.12.2023 בשעה 16:15 בבית הנמען וכיוצב' וראה לענין זה **עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22)**.

באשר לטענת זיוף חתימת המבקש: ניתן היה בנקל ואף מחויב היה, לערוך בירור מול רשות הדואר לבדיקת תקינות המסירה השנויה לעמדת המבקש במחלוקת ודבר לא נעשה בענין זה, חרף סד הזמנים זאת בהינתן כי נתוני המסירה עודם שמורים ברשומותיה. כל שנעשה היא פנייה לרשות הדואר ללא כל תשובה ואף ללא ראיה המוכיחה כי רשות הדואר חוקרת את נסיבות המסירה, כפי שנטען. כמו כן וחרף הנטען, אין כל ראיה לפנייה למשטרה. ניתן היה ואף מצופה להגיש תלונה בגין זיוף למשטרת ישראל ולצרף עותק הימנה ואולם דבר לא נעשה באפיק זה.

נקבע כי יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג **טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה** (ההדגשה שלי - ס.ד.) (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ואינן נתמכות במסמכים למעט פנייה שגרתית חד צדדית לרשות הדואר. טענת חפות לכשעצמה אינה מבססת כידוע חשש מעיוות דין.

9. למעלה מן הצורך בחנתי בשנית את מידת העונש - הענישה צופת פני עתיד ואף מקלה.

10. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשפ"ד, 01 אוגוסט 2024,
בהעדר הצדדים.